

Бобров М.Ю., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Токарева К.С., к.ю.н., доцент

ПОНЯТТЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

Людина, її права і свободи становлять у правовій державі найвищу соціальну цінність, саме на їхнє забезпечення й найповнішу реалізацію у суспільному житті має бути спрямована уся державна діяльність і насамперед діяльність у сфері державного управління. Адже, конституційний лад України ґрунтується на визнанні людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканості та безпеки найвищою соціальною цінністю, пріоритету її прав і свобод. Конституційним принципом є принцип верховенства права. Україна визнає пріоритет загальнолюдських цінностей, дотримується загальновизнаних норм і принципів міжнародного права. Цілком зрозуміло, що ефективне забезпечення прав, свобод і законних інтересів громадян може бути належним лише за умов, коли структура, форми діяльності, сам стиль праці, ставлення до людини в апараті державного управління у кожного працівника цього апарату будуть оптимальними у плані відчуття та швидкого реагування на будь-які негативні моменти, які стримують у тому чи іншому випадку практичне здійснення прав і свобод, а також законних інтересів членів суспільства.

Те ж саме можна сказати про співвідношення прав, свобод і законних інтересів громадян з компетенцією органів державного управління. У чинному законодавстві багато випадків, коли існує неузгодженість між відповідними правами й інтересами громадян та відповідними обов'язками тих чи інших управлінських структур, що дає останнім можливість, м'яко кажучи, не проявляти належної активності у реалізації прав громадян, захисті їх від порушень.

Можна навести чимало випадків, коли розходження між законом і відомчою інструкцією заважає громадянам здійснювати свої права. В усіх подібних випадках порушується як принцип верховенства закону, так і принцип «дозволено тільки те, що прямо визначено законом».

Ще більш невтішні враження з порушенням прав громадян України виникають, коли порівнюємо їх з відповідними міжнародними стандартами, які встановлені різними міжнародно-правовими актами з питань прав і свобод людини та громадянина.

Насамперед, ці питання пов'язані із здійсненням людиною свого права на вільний виїзд із країни та вільне повернення до неї, а також права на

вільне пересування у межах країни та вільний вибір місця проживання. Вказівки на це є не тільки у Загальній декларації прав людини, але і у Міжнародному пакті про громадянські і політичні права, який є документом, що має обов'язкове значення для всіх держав, які його підписали.

Завдання полягає в тому, щоб кожен носій відповідних прав і обов'язків мав необхідну правову підтримку, правову базу на кожній із стадій процесу реалізації своїх прав та обов'язків, що є важливою гарантією нормального функціонування усього управлінського механізму.

Отже, питання забезпечення прав і законних інтересів особи є одним із найважливіших у діяльності управлінських кадрів усіх рангів. Світова практика розвитку демократичних країн свідчить, що саме забезпечення прав і свободи людини та громадянина, ставлення держави, її органів та службовців до людини є основним критерієм соціальної справедливості та законності.

Література

1. Аверьянов В.Б. Организация государственного управления, структурно-функциональный аспект. Київ, 1985. 146 с.
2. Адміністративне право: сучасний стан і напрями реформування. Матеріали Першої науково-практичної конференції, 18-21 чер. 1998 р., м. Яремче Івано-Франківської обл. 82 с.
3. Бандурка О.М. Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія, досвід, шляхи удосконалення. Харків, 1996. 398 с.
4. Демократизация аппарата управления. Київ, 1990. 304 с.
5. Битяк Ю.П., Зуй В.В. Адміністративне право. Загальна частина. Харків, 1997. 137 с.
6. Гладун З. Поняття і зміст державного управління: адміністративно-правовий аналіз. Львів, 1996. 21 с.

УДК 34:342.9 (043.2)

Вербінець В.Е., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Толкачова І.А., к.ю.н., доцент

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ЗА ВЧИНЕННЯ ПЕВНИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ НА ЗАГАЛЬНИХ ПІДСТАВАХ

Питання законодавчого встановлення та регулювання норм відповідальності неповнолітніх є актуальним у всьому світі, адже